

Соломія Федючка
слухач магістерської програми,
Тернопільський національний економічний університет

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ВЕНЧУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Модель венчурного фінансування сформувалась у США в середині ХХ століття у зв'язку з початком становлення економіки, заснованої на знаннях, і згодом стала важливим фактором її подальшого розвитку.

Принципово відрізняючись від банківського кредитування, венчурне фінансування за останні десятиліття трансформувалось у новий фінансовий інститут, витіснивши традиційні кредитно-фінансові методи, воно стало основою наукоємного венчурного бізнесу не тільки в США, але й в інших розвинутих країнах [1, с. 5-6].

Саме завдяки венчурному капіталу в США, починаючи з 1982 року, щорічно виникало 600-800 тис. нових фірм, а загалом їх з'явилося понад 23 млн, що збільшило зайнятість робочих на 87 млн чоловік. Це значно перевищило скорочення за той же час 40 млн чоловік, зайнятих в структурі великих компаній. До 80 % великих корпорацій, що входили до 100 провідних, втратили позиції, а деякі перестали існувати [4, с. 13].

У Європі венчурний капітал з'явився дещо пізніше, наприкінці 70-х років. Саме поняття "венчур" походить від англійського слова "venture" – ризикове підприємство, спекуляція, ризикувати. Воно має 2 значення: це невеликі наукові дослідно-конструкторські підприємства (фірми) або спеціалізовані підрозділи великих корпорацій, з участю яких реалізуються нові проекти, розробки ноу-хау з метою одержання прибутку [2].

Об'єктом венчурного підприємництва є ризикова (венчурна) діяльність, у процесі якої створюються і впроваджуються нові технології, товари, послуги. До об'єктів венчурного підприємництва варто відносити інтелектуальну власність, інноваційні продукти (процеси), інноваційні програми, договори між суб'єктами венчурної інноваційної діяльності, акції інноваційних венчурних компаній, нові технології, товарну продукцію тощо [5, с. 129].

Венчурне інвестування стало незамінним елементом системи фінансування новітніх технологій та інновацій, без яких неможливим є розвиток сучасного суспільства. Венчурний капітал забезпечує підвищення конкурентоспроможності та економічного зросту.

Розподіл прибутку при венчурному фінансуванні має специфіку. Частина його (до 25 %) направляється управляючій компанії венчурного фонду. Такі умови стимулюють її до максимізації прибутковості. Крім того, венчурний фонд надає гарантію інвесторам, а саме привілейований режим, коли з отриманих доходів в першу чергу інвесторам виплачується обсяг їх першочергових вкладень і деяка частина прибутку (складає 8-10 % річних) [3, с. 185].

Ефективність використання венчурних ресурсів безпосередньо пов'язана з раціональною організацією їх обліку. Необхідним є удосконалення нормативно-правового і методичного забезпечення венчурного процесу, облікових аспектів інноваційної діяльності.

Список використаних джерел

1. Акельев Е.С. Венчурное финансирование как объект институционального анализа. Вестник Томского государственного университета. Экономика. 2009. №3(7). С. 5-12.
2. Аньшин В.М., Филин С.А. Менеджмент инвестиций и инноваций в малом и венчурном бизнесе: учебное пособие. М.: Анкил, 2003. 360 с.
3. Войтишкина А.Л., Корхов И.Ю. Венчурное финансирование как новая форма кредитования инновационной деятельности. Науковий вісник ЧДІЕУ. 2009. № 1. С. 175-186.
4. Кириленко В. Венчурні інвестиційні фонди України: сутність та перспективи розвитку. Вісник Тернопільського національного економічного університету, 2009. № 1. С. 7-19.
5. Кузьмін О.Є., Литвин І.В. Венчурні організації у машинобудуванні: види та тенденції розвитку. Актуальні проблеми економіки. 2009. № 1 (91). С. 126-135.
6. Обліково-аналітичне і організаційно-правове забезпечення діяльності підприємств в умовах інституційних трансформацій : колект моногр. Р. Ф. Бруханський, П. Р. Пуцентейло, І. М. Белова [та ін.]. Тернопіль : Осадца Ю. В., 2017. 388 с.